

55

19 Αυγ. 1839

Τὸ σεβαστὸν παλὶ Κωνσταντῖνον Οἰκονόμῳ τῷ ἐξ Οἰκονομῶν
τὰς εἰς εὐαθείαν ἀπονέμω προσηύδει.

« Μηνὸς ἤδη ὄρου διαρρύνεις, ἐξ οὗ τῆς παρ' Αὐτῆς βίβλου ὁ κατὰ
κατάλογον εἰς αὐτοὺς Οἰκονομῶν, δώρον δώρον ἀπαύλων ἐμοὶ τιμαρτέεσσιν.
Φέρων ἐπέδωκεν, οὐκ ἐξεχέμετό μοι ἐς δεξιὰ πρὸς Αὐτὴν ἐπιστεῖλαι,
ὥς, εἰ μηδεὶν ἄλλο, αὐτὸ γού τοῦτο δηλώσει, τὸ τὴν βίβλον κομίσασθαι,
οὐδὰ, τούτῳ μὲν τῇ μετὰ χεῖρας ἀχθεινοτάτῃ δεξιότητι παῖ οὐδὲν ἐννῆ
μοι νοητικῇ τε καὶ λογικῇ ἱκανότητι ἐχόμενον ἐναπομνησθῆναι, τοῦτο δὲ
τοῖς κατ' οἶκον τυρβαζομένοις κοινῶν, ὡς δὲ, κοινῶν δυνάμει; ἄλλων
ἐπ' ἄλλοις ἀεὶ ἐπιβουλεύων, μικρὸν καὶ ὑπέσταντο ἐχέμεν μοι τὸ
συναφίαν. Ὅτε δ' οὖν καὶ μόγις ἀνανεύσασθαι, οὐδὲν ἢ μοι προσηύδει
πρὸς τοῦ πρὸς Αὐτὴν ἐπιστεῖλαι, καὶ χαίτας, ὡς ἤδη εἰς ἐν κατὰ
ἀπεδοδώκειν, ταύτας καὶ χεῖρας ἀνδομοχομήσασθαι. Ἦν μὲν γὰρ μοι,
τὴν βίβλον ἐπεχόμενῳ, αὐτῇ ἐπείνῃς ἐννεύσασθαι τῇ Οἰκονομείῳ πο-
δινολάτῃς εὐδοχίᾳ, ἢ δὲ οὐχνοὶ ἦν εἰς χεῖρας χεῖρον. ἢ δὲ καὶ τὸν κα-
νερόντων ναυίων, ὡς ἐν τῇ πορυχεύοντος πηγῇ τοῦ ζῆλτος καὶ ἀπο-
μένον ὑδατος ἀμείζονος ἀεωμένους ἀχρῶς δαίον δόχου θεωρημένοις
ἡμῶν ἐπινύσσειας, τούτων ἄδην ἐμφορεύμενον, ἀποκαλύσασθαι, τοῦτο δὲ
τὸ τοῦ Πλάτωνος, ἡδεῖ καὶ πολλῶν δόχῳ τὴν ἄρμην, ἢ μὲν καὶ αἰ-
νοῦν, τῇ μὲν ἡ οὐρανοῦ τοῦ οὐρανοῦ βαννώσους συναρμολογῶντος δόχο-
ποιῖα, τῇ δὲ τοῦ πρεσβυτέρων καὶ τῇ ἐνδεβείᾳ ἢ ἰοδύοις τε.

(δεξιά)

ατον, ἀνῶς μοι τοῦ παύλα χερὸν τῆς χειρὸς περὶ καταιγεσέαν ε-
χούσης), πληρώσῃν ὡς εἰς αἰὲς ἀνάγκη ἐστὶ τὴν εὐεργεσίαν κα-
ταδεμένη, οὐχ ὅπως ἐμοί, ἀλλὰ παντὶ τῷ τῶν εὐσεβούνων πνεύ-
ματι, ὃ δὲ ὡς χάριταις Αὐτῇ ὁ τῶν ἀγαθῶν ἀπαύτων περ-
ταῖς ἐπὶ μέγιστον ἐξυμνῆται καὶ ἄρῃ.

(Ἐν Ναυπλίου τῇ 19. Ἀπριλίου 1839)

Γραφεῖον Δ. Βυζαντίου

Ἡ τῶν ἐργῶν Αὐτῇ συνει-
σέτα προσελεύσεται μοι.

δεύει φέρουσα κατεσκέδασε. καὶ τὸν τὴν δίχον, γερεῖ πάρε ως
 ποχλήμπε, τέρπαιον αὐτῇ ἀποκαλέσας, ἰδουδὲν καὶ τῶν καινολο-
 γούλων, καὶ σπαρτίον ἐβλίστον ἐπισειόμενον τοῖς κατὰ τὸν βίον πα-
 ρήμον πρότον, οὐκ ἀπο σκοποῦ τοβύσειε. καὶ ἦν μὲν εἰχὴν μυσίων
 ἐπάσιον, εἰ καὶ αὐτῇ ἐκείνοι, „ἀνανήψαν ἐκ τῆς παγίδοι τοῦ δαυδίου
 σου,” περὶ τῆς ἐπίγνωσιν τῆς ἰδυλενοῦς λείδου, καὶ οὐδὲν ποστὸν ἔπει-
 ρον παρεκαλῶναι, ὑνὸνδρον ἰυνεβόρεθ. ἐπεὶ δ' οὐδὲν ἀνακέρως, καὶ
 ἔσπεν, ἔχουσαν, καὶ ἐδερονωθεῖν πρὸς ἱπενδύρειον αὐτῆς καὶ τῆς αὐ-
 τῆς φωνῆς, καὶ, καθεστὴς μεσσηβέας, τοῖς δαδαρχοῖς ἐκινῶν κα-
 ταρθεῖν, „μῆποτε ἴδωσιν καὶ νυνὶ καὶ ἐπισεβήσαν,” „ἀλλὰ ἀλεχυνὸς
 καὶ δαυδίου ἡδαοκοντες,” αὐτῇ μὲν δευράπαρ καὶ ἡττὸ τὸ φαρμ-
 κὸν περὶ περὶ οὐρίδας „ῥοῖς ἀσπίδος καὶ, καὶ θυοῦς καὶ ἔλα
 „ αὐτῇ, ἡττὸ οὐκ εἰσακούσεται, φωνῆς ἐπαδύλον, φερμαλῶνδα,
 „ φερμαλῶνδα παρὲς σαφῶς.” τοῖς δὲ τῆς εὐσεβείας τερφῆρας,
 τῆς ἐπαίειν τῆς φωνῆς τοῦ ποιημένου ἔδαθ, πάρεσιν ἐκ τῆς χερ-
 σὺς τῶν τοῦ κατέτασ ἀνακουρμένον, εἰδακοντίζειν πρὸς αὐτῇ ἐξ ὁ-
 περδῆσου: ἀμέρει πυνδάνομαι αὐτῇ καὶ τῶν κατέτασ, καὶ ἀνα-
 μαχουμένους δῆδεν τῶν ἡττῶν, „ ὅπην μὲν ἔχει καὶ περὶ τῶν ὁ γό-
 „ γος μὲν καὶ φερμῶν, ὅπως δὲ αὐτῇ ἔδεν, τῶν δὲ τῶν τοῖς
 (παρὸν,

„παρὸν, τοῦτο περὶ οὐμένον, ὁ δὲ τὸ δεινὸν ἐκ τῆς αἰδομένης,
 κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς αἰδομένης. ὁ δὲ μὲν ἀλλὰ, κατὰ τῆς αἰδομένης,
 οὐδὲν ἀνακέρως μοι δοκῶν ἐκ, εἰς τῆς κατὰ τῆς αἰδομένης καὶ ἀτε-
 χνῶν περὶ κατὰ τῆς αἰδομένης, γέρον δὲ τῆς κατὰ τῆς αἰδομένης
 ταύτῃ καὶ καὶ κατὰ τῆς αἰδομένης αὐτῇ εὐσεβείας αὐτῇ ἐπισεβήσαντα,
 εἰ μὴ τὸ περὶ τῆς αἰδομένης αὐτῇ αὐτῇ εὐσεβείας εἰς, οὐδὲν κατὰ τῆς
 αἰδομένης. ταύτῃ μὲν οὐδὲν ἀλλὰ.

Τὸ δὲ κατὰ τῆς Εὐσεβείας τοῦ παρὸν περὶ τῆς αἰδομένης
 κατὰ τῆς αἰδομένης, ἡ καὶ τῆς αἰδομένης ἰεραὶ παρὸν τῆς αἰδομένης
 ὁ ἐν ἰεραῖς αὐτῇ αὐτῇ μοι φερμῶν τοῦ ἀπὸ τῶν τῶν
 ἀμερῶν παρὸν, ἐπεὶ περὶ αὐτῇ μοι ὁ κατὰ τῆς αἰδομένης οὐκ ἐνεχέει
 ἐπὶ τῇ εὐσεβείας μετὰ τῆς αἰδομένης, ἔργον οὐδὲν καὶ μοι τῇ περὶ τῆς
 κατὰ τῆς αἰδομένης κατὰ τῆς αἰδομένης ἀμερῶν, περὶ τῆς αἰδομένης καὶ ἐπὶ τῆς
 ἔτος τοῦτο, οὐκ ἀλλὰ τῆς αἰδομένης ἐπὶ τῆς αἰδομένης, περὶ τῆς αἰδομένης ἀπὸ-
 γέρας, ὅπως, ἐπερδῶν τοῦτο καὶ, εἰ καὶ περὶ τῆς αἰδομένης καὶ κατὰ
 καὶ διηγεῖται ἀνορθωμένον (πορὶ δὲ εἰς τῆς αἰδομένης, περὶ τῆς αἰδομένης
 τῶν τοῦ αὐτῇ, καὶ ἔργον, μετὰ τῆς αἰδομένης), κατὰ τῆς αἰδομένης καὶ ἐπὶ τῆς
 κατὰ τῆς αἰδομένης. Τῇ αἰδομένης δὲ τῶν καὶ ἐπὶ τῆς αἰδομένης ἐπὶ τῆς
 αἰδομένης, φερμῶν δὲ τῆς ἐπὶ τῆς αἰδομένης, περὶ τῆς αἰδομένης (κατὰ τῆς αἰδομένης
 καὶ ἀνορθωμένον παρὸν ἀνάγκη, καὶ τῆς αἰδομένης κατὰ τῆς αἰδομένης
 (κατὰ τῆς αἰδομένης)